

[Kent Kirk]

kuren«, som vi gennemførte sidste år, har haft en fantastisk positiv virkning, specielt på den private gældsætning, og formentlig også på lang sigt får en positiv virkning på den private opsparing? Det, vi nu er i gang med at gennemføre, skal ses som et led i den økonomiske politik, regeringen forsøger at føre, og som vi jo indtil nu har været enige med De Radikale i. Så lad os nu ikke være pessimistiske, lad os være optimister og så sige, at det, vi nu gennemfører, er noget, vi har brug for, specielt at vores erhvervsliv bliver mere konkurrencedygtigt ude på eksportmarkederne. Vi har altså gennemført noget, der fremmer opsparingen, og så må vi løbende se, hvad der bliver behov for at gøre for at styrke den økonomiske politik. De Radikale har jo den samme målsætning som regeringspartierne. Skal vi så ikke glæde os over, at vi er på vej til at få Socialdemokratiet til at forstå, at det er den rigtige målsætning, vi har stået for de sidste fem år? Lad os da prøve på at drage dem ind til os, således at de også vil tage et medansvar for den økonomiske politik, som landet og borgerne har brug for.

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at isoleret forbedring af beskæftigelsen selvfølgelig vil gå ud over betalingsbalancen; det er netop derfor, man har den anden del med i denne pakke. Jeg synes, det meget positive er, at arbejdsmarkedets parter gennem trepartsforhandlinger er villige til at tale om forbedret opsparing gennem ændringer af pensionerne.

Behnke (FP):

Jeg vil starte med at tage udgangspunkt i skatteministerens fremsættelsestale til lovforslag nr. L 118. Der skriver ministeren, at midlerne til at vende udviklingen er få, at regeringen ikke agter at ændre fastkurspolitikken, og at det heller ikke i den nuværende situation vil være hensigtsmæssigt at benytte sig af traditionelle stramninger af skatte- og afgiftspolitikken. Det er helt rigtigt set, og det har Fremskridtspartiets absolut fulde støtte.

Det bliver endnu bedre, når der fortsættes med, at regeringen har fundet, at betydelige økonomiske initiativer er nødvendige for at genoprette konkurrenceevnen. Bedre kan det næsten ikke siges.

Senere omtales de mange nuværende ordninger, som erhvervslivet betaler til, som en af årsagerne til den dårlige konkurrenceevne, og igen er det selvfølgelig fremragende set af regeringen, at man endelig har opdaget, at det urimelige afgiftstryk på det danske produktionsapparat er en af hovedårsagerne til, at den danske eksport ikke klarer sig så godt på internationalt plan.

Derfor ville en afvikling af disse mange forskellige ordninger isoleret set være et rigtigt skridt i den retning, som kan forbedre vores konkurrenceevne, og derfor kan det også undre lidt, når mange her i salen i denne debat taler om, at disse forslag ikke er gode nok, og at der er andre muligheder, som kunne gøre det endnu bedre. Det er rigtigt set, for hvis man isoleret set afvikler alle disse ordninger, ville man kunne forbedre de danske virksomheders konkurrenceevne meget kraftigt.

Men desværre er der som i så mange andre ting også en uheldig side ved dette forslag. Alle de gode ting stopper med erklæringen om, at det er det, der skal til. For straks derefter går man over til at ville dække statens provenutab ind igennem indførelsen af en ny afgift: 2½ pct. skat på momstilsvaret. Det er i øvrigt en underlig situation, vi tit har her i Danmark; først har man en vare, som, hvis man er uheldig, bliver belagt med punktafgift, så lægger man moms på, hvor man vel at mærke også beregner moms af punktafgiften, og nu vil vi altså have en tredje etage på lagkagen af afgifter, som giver 2½ pct. skat af virksomhedernes momstilsvare.

Det, der er meget vigtigt, er, at vi får fjernet årsagerne til landets økonomisk dårlige situation, og årsagerne er, at den offentlige sektors andel af produktionsprovenuet her i Danmark er alt for stort. Det kan kun ske ved, at man for alvor tager fat på at få nedsat den offentlige sektors andel af bruttonationalproduktet. Men det er man ikke interesseret i her; man vil have provenuet ind igen. Regeringen vil have mulighed for fortsat at afholde store luksusudgifter og forære pakker til højre og venstre, og så længe man vil det, bliver der kun tale om, at man omlægger afgifterne fra én type virksomheder til en anden type virksomheder. Nogle vil få glæde af dette her. Andre vil få rigtig mange dårligdomme ud af det, og derfor er det totalt set en dårlig løsning.